

ת"פ 9157/01/19 - מדינת ישראל נגד גאזי נאטור

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 9157-01-19 ישראל נ' נאטור
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין:

המאשימה

נגד

הנאשם

מדינת ישראל

גאזי נאטור

באמצעות בא כוחו עו"ד אוהאן
ארדקיאן

הכרעת דין

כתב האישום:

במהלך חודש אוגוסט במטע אבוקדו הממוקם בגוש 18482, חלקה 20 במושב שבי ציון, כרת הנאשם מס' 2 בהוראתו של מר נמרוד וולף, מנהל מטעי המושב, 30 דונם של עצי אבוקדו, שהם כ-600 עצי אבוקדו. הנאשם כרת את העצים מבלי שהיה בידו רישיון כריתה שניתן על ידי פקיד היערות.

לאחר מכן, ובמועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, הוציא הנאשם, מהמטע, את העצים, והובילם לביתו שבכפר יאסיף, וזאת ללא רישיון הובלה שניתן על ידי פקיד היערות.

נטען בכתב האישום, כי במעשיו האמורים לעיל, ביצע הנאשם, כריתה של כ-600 עצי אבוקדו, והובלתם, מבלי שהיה בידו רישיון כריתה והובלה כדין.

הנאשם הואשם איפוא בביצוע העבירות באות:

כריתת עצים ללא רישיון כריתה, בניגוד לסעיף 15 (א) יחד עם סעיף 17 (7) לפקודת היערות (ריבוי עבירות); הובלת דגמי עץ אבוקדו בניגוד לתנאי רישיון ההובלה, בניגוד לסעיף 15 (א) לפקודת היערות, לעניין תקנה 2 לתקנות היערות (עצים שהובלתם טעונה רישיון) (הוראת שעה), התשע"ז - 2016, ביחד עם סעיף 17 (7) לפקודת היערות (ריבוי עבירות).

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, טען שלא הייתה כלל פעולה של כריתה, וכי היה לו את הרישיון המתאים.

ראיות התביעה:

להוכחת עובדות כתב האישום, העידה המאשימה את הפקח, מר אמיר פרינדיאן, וכן את מנהל מטע האבוקדו במושב שבי ציון, מר נמרוד וולף, וכן הוגשו מסמכים, צילומים וראיות שונות, כמפורט בפרוטוקול בית המשפט.

ראיות ההגנה:

הנאשם בחר שלא להעיד להגנתו, ולא הגיש כל ראיה אחרת להגנתו.

בסיום הבאת ראיות התביעה, טען סניגורו המלומד של הנאשם כי "אין להשיב לאשמה", מהטעמים שפירט. בית המשפט דחה טענה זו בהחלטה מנומקת שניתנה באותו מעמד.

בשלב הסיכומים, חזר הסניגור על הטענות שטען, במסגרת טענתו שאין להשיב לאשמה. אציין, את עיקרן בתמצית.

לפי כתב האישום, כרת הנאשם 30 דונם של עצי אבוקדו, אך המאשימה לא הוכיחה, כי הנאשם כרת את העצים, קל וחומר, שלא הוכיחה, כי הוא כרת עצי אבוקדו האסורים בכריתה על פי החוק. לטענתו, פעולת הכריתה, כמשמעותה בסעיף 2 לפקודת היערות, לא הוכחה על ידי המאשימה.

בנוסף, החוק לא אוסר כריתת עצי אבוקדו, אלא הוא אוסר כריתת עצים **בוגרים** של אבוקדו, ורכיב עובדתי זה, לא הוכח על ידי המאשימה.

אשר להובלה המיוחסת לנאשם, נטען, לא צוין בכתב האישום, כי הנאשם הוביל עצים בוגרים, ולכן, גם אם הוכחו כל עובדות כתב האישום, לא הוכחה הובלת עצים בוגרים, או חלקיו של עצים כאלה.

כן נטענה טענת התיישנות העבירות. לטענת הסניגור, משצוינו בסעיף 1 המילים, "בחודש אוגוסט" בלי לציין שנה, חלה התיישנות, הואיל ומדובר בעבירת עוון.

דין והכרעה:

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם ביצוע שתי עבירות:

· כריתת עצים ללא רישיון כריתה - עבירה לפי סעיף 15 (א) + סעיף 17 (7) לפקודת היערות (ריבוי עבירות);

· הובלת גדמי עץ אבוקדו בניגוד לתנאי רישיון הובלה - עבירה לפי סעיף 15 (א) לפקודת היערות + תקנה 2 לתקנות היערות (עצים שהובלתם טעונה רישיון) (הוראת שעה) התשע"ז - 2016, ביחד עם סעיף 17 (7) לפקודת היערות (ריבוי עבירות).

נדון בעבירות האלה כסדרן.

כריתת עצים ללא רישיון -

סעיף 15 (א) לפקודת היערות, קובע כדלקמן:

"לא יכרות אדם אילן מוגן או עץ בוגר ולא יעתיקו וכן לא יוביל אדם אילן מוגן או עץ בוגר או חלק מהם, שלגביהם קבע השר כי הובלתם טעונה רישיון, והכל אלא אם כן קיבל תחילה רישיון לכך מפקיד היערות".

בנוסף קובעות הוראות תקנות היערות (רישיון כריתה לעצי הדר ועצי אבוקדו) (הוראת שעה) תשע"ז 2016 את החובה לקבל רישיון בטרם ביצוע כריתה.

המחלוקת בנדוננו נוגעת להגדרת **"עץ בוגר"**. נטען, כי לא הוכח, כי עצי האבוקדו שנכרתו, ככל שנכרתו ע"י הנאשם, הם בבחינת "עץ בוגר", כמשמעות מונח זה בחוק.

"עץ בוגר", מוגדר בסעיף 2 לפקודת היערות כדלקמן:

"עץ שגובהו שני מטרים לפחות מעל פני הקרקע וקוטר גזעו, הנמדד בגובה 130 ס"מ מעל פני הקרקע, הוא עשרה סנטימטרים לפחות, ולעניין עץ במגרש שייעודו בתכנית בת תוקף הוא מגורים - קוטר גזעו הוא 20 סנטימטרים לפחות".

מחומר הראיות, עולה כי מדובר בכריתת מטע בוגר של עצי אבוקדו, במושב שבי ציון.

מנהל המטעים במושב, מר נמרוד וולף, אשר הזמין את הנאשם לכרות את העצים במטע, הבהיר, כי מדובר בכריתת 30 דונם ובהם 600 עצים לערך, הכריתה החלה בתחילת חודש אוגוסט 2017, והקבלן המבצע היה הנאשם.

אשר להיות העצים "עץ בוגר" כהגדרת החוק, עיון בתמונות שהוצגו לבית המשפט, מלמד, כי מדובר בעצים בוגרים למדי. החוק קובע הגדרה מידתית-מטרית, המבוססת על קומת העץ, עליו להיות בגובה של- 2 מ' לפחות, ועל היקף גזעו להיות - 10 ס"מ, לפחות (כשהוא נמדד בגובה 1.3 מ' מהקרקע).

מבט בוחן ומדוקדק בגדמי העצים הכרותים, היבשים, בתמונות (ת/4), בשורות העצים "החיים", הניצבים במטע, שטרם נכרתו, במשאית הנאשם הניצבת במרכז השטח עליה מועמסים העצים הכרותים, והשוואת גודל העצים וקומתם לגובהה, כמו גם לגדר הגבוהה המקיפה את המטע, מספקים תובנה ברורה ביחס לגודל וגובה העצים שנכרתו. בנוסף, תמונת

תצלום אוויר, שצולמה מגובה רב (ראו גודל המכוניות בתמונה), בה משבצת המסמנת את המטע, מלמדת, אף היא, על היקף עלוות העצים הירוקה של העצים במטע, ומכאן גם על גודל העצים.

ראיות בלתי אמצעיות אלה, מעידות כולן, על כך, שמדובר בעצים בוגרים, גדולים למדי. עצים שקומתם נופלת מ- 2 מ' וגזעם פחות מ- 10 ס"מ, לא היו נראים כך בתמונות, בהשוואה לכל המדדים שצוינו.

הנאשם עצמו, התייחס אף הוא לכריתת מטע עצי אבוקדו, וטען שכרת "120 קו"ב של עץ". כדי לסבר את האוזן אציין, כי מדובר בנפח של - 120,000 ליטר, נפח עצום, התורם אף הוא להבנה, בדבר היקף גודלם של העצים שכרת הנאשם, ומוסיף ומחזק את המסקנה, כי מדובר בעצים בוגרים, במובן החוק.

אשר להוכחת הכריתה עצמה, הנאשם נחקר כאמור, ומסר גרסה מפורטת (ת/1), ובה הוא אישר, כי הוא כרת את עצי האבוקדו, במטע האבוקדו של מושב שבי ציון. בפתח חקירתו הוזכר כי הוא חשוד ב"כריתה של מטע אבוקדו...השייך למושב שבי ציון", ולאחר שהוזכר כדן, השיב, "היה לי רשיון לכריתת עצים ממשד החקלאות בזמנו" (עמ' 1 ש' 1-2), בהמשך, כאשר נשאל איזה עבודות ביצע, אמר מפורשות: "כריתה, חתכתי את העצים" (ראו ת/1 שורות 2 ו-3).

כמו כן, הוכח כי הנאשם לא החזיק ברישיון כריתה כדן, בניגוד לטענתו, כי היה לו רישיון כזה. בחקירתו במשרד החקלאות, הוא נשאל באם הוא מחזיק ברישיון כריתה, למטע אבוקדו של מושב שבי ציון והשיב בשלילה, וכך באו לידי ביטוי הדברים בחקירתו (ת/1, שורות 5-8):

"ש: היה לך רישיון כריתה למטע אבוקדו, של שבי ציון, בגוש 18482 חלקה 39?"

ת: לא. אבל היה לי רישיון של קבלן מורשה ממשד החקלאות.

ש: אתה יודע שבחוק החדש אתה צריך רישיון ספציפי לכל חלקה שאתה עובד בה?

ת: לא ידעתי."

המסקנה היא, כי הוכחה העובדה שהנאשם כרת עצי אבוקדו בוגרים, האסורים בכריתה, ללא רישיון, וזאת בניגוד לסעיף 15 (א) + סעיף 17 (7) לפקודת היערות.

הובלת גדמי עץ אבוקדו -

הוראת סעיף 15 (א), אוסרת, בנוסף לכריתה, את הובלת גדמי העצים האסורים בכריתה, אלא אם המוביל מחזיק ברישיון, למען הסדר, נביא שוב את לשון הוראת החוק:

"לא יכרות אדם אילן מוגן או עץ בוגר ולא יעתיקו וכן לא יוביל אדם אילן מוגן או עץ בוגר או חלק מהם, שלגביהם קבע השר כי הובלתם טעונה רישיון, והכל אלא אם כן קיבל תחילה רישיון לכך מפקיד היערות".

בנוסף, קובעות הוראות תקנות היערות (עצים שהובלתם טעונה רישיון - הובלת עצי הדר ועצי אבוקדו או חלקיהם) (הוראת שעה), התשע"ז-2016, את חובתו של המוביל לאחוז ברישיון מיוחד לצורך הובלת עצי אבוקדו כרותים או חלקיהם.

בחקירתו במשרד החקלאות (ת/1), מסר הנאשם, כי הוא הוציא את כל העצים שכרת מהמטע, העמיס אותם ולקח אותם לביתו (כפר יאסיף, ראה כותרת ההודעה ת/1), ואיחסן אותם במגרש הסמוך לביתו, והכל מבלי שניתן היתר כדין להובלה. לדבריו, הוביל כמות של כ-120 קו"ב. ברור לחלוטין מגרסתו זו, כי הוא הוביל את עצי האבוקדו שלא כחוק. וכך באו לידי ביטוי, הדברים בחקירתו:

"ש: איזה עבודות ביצעת בחלקה הנ"ל?"

ת: כריתה חתכתי את העצים...

ש: והוצאת משם את העץ חתוך?

ת: כל העץ העמסתי ולקחתי לבית

ש: איפה פרקת את העץ?

ת: אצלי במגרש.

ש: אבל אתה יודע שאסור לך לשים עץ במגרש שלך.

ת: לא ידעתי שאסור לגמרי, איפה אני ישים, יגנבו לי.

ש: כמה קו"ב הוצאת מהחלקה של שבי ציון?

ת: 120 קו"ב בערך.

ש: אתה מזהה את המשאית שתמונתה מופיעה בגיליון התמונות בתמונה מס' 1?

ת: כן זה שלי" (ת/1, עמ' 2, שורות 2 - 22).

בנוסף, הוגש דוח פעולה (ת/3), של הפקח, מר אמיר פרנדיאן, שעל תוכנו לא חלק הסניגור (עמ' 5, שורות 11 - 16 לפרוטוקול). בדוח האמור, תיעד הפקח את המשאית של הנאשם וגדמי העצים, תוך שהוא נוקב במספר הרישוי של המשאית, ומציין כי היא שייכת לנאשם. כן מצויה בתיק תמונה של המשאית (תמונה 1 ת/4), כאשר היא ניצבת בתוך

המטע, לצורך העמסת גדמי העצים, ומס' הרישוי חשוף וגלוי לעין. בירור שעשתה היחידה החוקרת, תואם את פרטיה, ומעיד על בעלות הנאשם (ראה תמונת מסך "פרטי הרכב", ת/4 תמונה ב2).

עוד מציין הפקח פרנדיאן, כי כאשר ביקר בשטח, הוא הורה על הפסקת עבודות הכריתה והעמסת העץ על המשאית, וזיהה כי נותרו רק מספר שורות בודדות מהמטע הכרות. אך לאחר מספר ימים, הגיע שוב לבדוק את החלקה, והבחין שיתרת השורות נכרתה אף היא, ושארין בשטח, כלל, גדמי עצים.

אשר לטענת הסניגור, כי לפי התקנות האמורות, חלה אחריות על "המגדל" להגיש בקשה להובלת העצים הכרותים, וכי "המגדל", מנהל המטעים, מר נמרוד וולף, הודה שלא ידע על הצורך ברישיון, ולכן האחריות מוטלת עליו ואין להטיל אחריות בפלילים על הנאשם בעניין זה. חוששני, שלא אוכל לקבל טענה זו.

סעיף 15 (א) לפקודת היערות, קובע את האיסור הפלילי, ומבהיר: **"...לא יוביל אדם אילן מוגן או עץ בוגר או חלק מהם...".** "אדם" נאמר בחוק, לא נאמר "מגדל", לאמור, האיסור הפלילי, רחב וחולש על מעשה של כל אדם המוביל "אילן מוגן", או "עץ בוגר", או חלק ממנו, יכול להתחייב בביצועה של עבירה.

בנדוננו, הוכח, כי הנאשם עבר על האיסור האמור. הוא הוביל, לפי דבריו שלו, היקף עצום של עצי האבוקדו כרותים, כ - 160,000 ליטר - חלקי עצים, האסורים בכריתה ובהובלה, מבלי שקיים לכך היתר כדון, ועל כן, משתכללת העבירה המיוחסת לו בעניין זה.

אשר להסתמכות על התקנות כמפקיעות את אחריותו של הנאשם, תקנות היערות (עצים שהובלתם טעונה רישיון - הובלת עצי הדר ועצי אבוקדו או חלקיהם) (הוראת שעה), התשע"ז-2016 מסדירות את דרך הוצאת רישיון ההובלה והעילות לכך, קרי, מי פונה, איך, מה הן העילות להוצאת רישיון וכו', התקנות אינן קובעות את האיסור הפלילי, וממילא הן אינן מפקיעות את אחריותו של עושה המעשה האסור - הובלת העצים או חלק מהם. יתכנו מצבים, בהם הכורת כרת כדון, כשהוא מצויד ברישיון, אך המוביל הוביל את העצים ללא רישיון. פעולת הכריתה וההובלה שונות הן באופיין ובטיבן, והמחוקק קבע, כי הן טעונות הוצאת רישיון, שהוא אמנם באחריות המגדל (ולכן "המגדל" מר וולף נתן את הדין על כך). אבל פשיטא, מלשון החוק, שמבצע הפעולה הטעונה רישוי (כריתה או הובלה), לא רשאי לעשותה, ללא שקיים רישיון כדון. ברם, הנאשם לא החזיק ברישיון הובלה, ואף לא וידא כי קיים רישיון, ועל כן נמצא חייב בעבירה.

על כל התשתית הראייתית האמורה, יש להוסיף את העובדה, כי הנאשם בחר שלא להעיד, ואף לא להציג כל ראיה שבכוחה לסתור את ראיות המאשימה. הימנעותו זו של הנאשם, מחזקת את ראיות התביעה, ומוסיפה להן עיבוי וחיזוק ראייתי.

אשר לטענת ההתיישנות ולניסוחו של כתב האישום, לא מצאתי, בנסיבות העניין, כל ממש בטענה זו. כתב האישום אמנם פותח במילים: **"במהלך חודש אוגוסט במטע האבוקדו... במושב שבי ציון"**, ולא נוקב בתאריך ספציפי, אך אין בכך כדי להוביל למסקנה, כי מדובר בעבירה שהתיישנה, כאשר מחומר הראיות, ואף מגרסתו של הנאשם, עולה בבירור, כי

האירוע התרחש בתחילת חודש אוגוסט 2017, וכתב האישום הוגש בחודש ינואר 2019.

סוף דבר:

אשר על כן, הנני קובע כי הוכחו כל עובדות כתב האישום, וכפועל יוצא מכך, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן: כריתת עצים ללא רישיון כריתה - עבירה לפי סעיף 15 (א) + סעיף 17 (7) לפקודת היערות (ריבוי עבירות); הובלת גדמי עץ אבוקדו בניגוד לתנאי רישיון הובלה - עבירה לפי סעיף 15 (א) לפקודת היערות + תקנה 2 לתקנות היערות (עצים שהובלתם טעונה רישיון) (הוראת שעה) התשע"ז - 2016, ביחד עם סעיף 17 (7) לפקודת היערות (ריבוי עבירות).

ניתנה היום, י' טבת תש"פ, 07 ינואר 2020, במעמד הצדדים